

ningen indtraf, skal genoprettes (genopretningsprincippet). Det vil sige, at al forurening skal fjernes, dog under hensyntagen til, at der er en vis proportionalitet mellem omkostninger og miljøforbedring (proportionalitetsprincippet).

Der er således som udgangspunkt forskel i oprydningssomfang, afhængigt af, om oprydningen sker som et led i den offentlige indsats, jf. lovforslagets kapitel 3, eller om oprydningen sker efter påbud til forurenere, jf. lovforslagets kapitel 5.

Til § 24

Med bestemmelserne foreslås det depotråd, der i 1996 blev nedsat i medfør af affaldsdepotlovens § 8 b, videreført, men således, at rådet får udvidet sine opgaver i takt med ændringerne ved nærværende lovforslag. Som hidtil skal rådet følge amternes administration. Rådet skal sikre en samlet viden om jordforurening, og dette skal ske ved amternes årlige indberetninger om gennemførte foranstaltninger og om den planlagte indsats, ligesom rådet skal rådgive i forbindelse med udfærdigelse af nye regler.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til affaldsdepotlovens § 4, stk. 3, og er således udtryk for videreførelse af gældende krav om indberetning.

Rådet udarbejder en årlig redegørelse til miljø- og energiministeren, og rådet vurderer mere overordnet behovet for teknologiudvikling og afgiver hvert år en anbefaling vedrørende principper og programområder, herunder bevillingens fordeling herpå. Det foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om Depotrådets sammensætning og virksomhed. Sådanne regler er udfærdiget i bekendtgørelse nr. 808 af 5. september 1996. Rådet har medlemmer fra Amtsrådsforeningen, Frederiksberg og Københavns Kommuner, Kommunernes Landsforening, Dansk Industri, Danmarks Naturfredningsforening, vandværksforeningerne og landbrugsorganisationerne. Formandskab og sekretariatsbetjening er henlagt til Miljøstyrelsen.

Endelig foreslås det præciseret, at miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af amtsrådenes indberetninger og indberetningernes form.

Til § 25

Det foreslås, at de afgørelser, som amtsrådet træffer efter bestemmelserne i dette kapitel om den offentlige undersøgelses- og afværgeindsats, ikke skal kunne påklages. Den offentlige indsats på området har siden kemikalieaffaldsdepotloven i 1983 ikke kunnet påklages til anden administrativ myndighed. Det findes mindre foreneligt med opbygningen af den offentlige

indsats, der bygger på amtsrådets miljømæssige prioritering inden for en given økonomisk ramme, at enkelt afgørelser i den forbindelse skulle kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises også til bemærkningerne til § 16.

Til kapitel 4

Værditabsordningen er videreført stort set uændret i forhold til lov om en værditabsordning for boligejere m.v. sammenholdt med bekendtgørelse nr. 536 af 19. juni 1996 om delegation af miljø- og energiministerens opgaver og beføjelser og om behandlingen af sager efter lov om en værditabsordning for boligejere m.v. og love bekendtgørelse nr. 939 af 27. oktober 1996 af lov om affaldsdepoter. Der er dog på baggrund af den administrative erfaring foreslået nogle tilpasninger og skærpende præciseringer. Der skal således generelt henvises til bemærkningerne til forslaget til den gældende lov om en værditabsordning for boligejere m.v.

Til § 26

Værditabsordningen omfatter fortsat boligejendomme, som blev anvendt til helårsbeboelse den 18. november 1992, hvor gældende værditabslov blev fremsat i Folketinget. Ligeledes skal der fortsat være sket en forurening før den 1. september 1993. Forslagets § 26 svarer til §§ 1 og 2 i den gældende værditabslov.

På baggrund af den administrative erfaring med ordningen præciseres det, at ved beregningen af, om en erhvervs- og boligetageejendom er omfattet eller ikke omfattet af ordningen, indgår lofts- og kælderarealer samt garager ikke i beregningen. Med angivelsen af, at det kun er sådanne sekundære arealer, der ikke er indrettet til bolig- og erhvervsformål, der undtages, tages højde for, at hvis der f.eks. er tale om erhvervsmæssig garageudlejning, vil garagerne skulle medregnes i etagearealet for erhvervsdelen på linie med f.eks. et lager, værksted eller et kontor. Tilsvarende kan loftet udgøre en bolig eller indgå integreret i erhvervsanvendelse, så det må regnes med under etagearealet for erhvervsdelen.

Der tages herved udgangspunkt i de registreringer, kommunerne foretager i BBR (Bygnings- og Boligregistret) af arealer om de enkelte ejendomme, bygninger og enheder (bolig- og erhvervsenheder).

I BBR defineres erhvervsareal som samtlige rum, der udelukkende anvendes til erhverv, herunder også udnyttet areal af tagetage og kælderetage. Enheder, der anvendes til erhvervsmæssig garageudlejning, har en selvstændig anvendelseskode i BBR og vil være re-